

RIJEČ UREDNIŠTVA

HRVATSKE ŠUME D.O.O. – FEUDALAC ILI PROVODITELJ ZAKONA

Za tematiku i aktualnost ove rubrike Šumarskoga lista očito nije potrebno brinuti. Naime, svako malo mediji nam prenose vijesti o novim nesporazumima pa i sukobima šumarske struke i amaterskih udruga, koje si umišljaju da sve znaju o šumarstvu. Interesantno, primjerice u kirurgiju se ne petljaju! Tako ovih dana u Glasu Istre čitamo: Nastavlja se fajt oko Motovunske šume – Tartufari uzvraćaju udarac: Hrvatske šume ponašaju se kao feudalac! Šire o tome pisat ćemo na temelju egzaktnih podataka u jednoj od rubrika sljedećeg dvobroja Šumarskoga lista. Ovdje ćemo komentirati Zakon i ulogu Hrvatskih šuma d.o.o.

Feudalizam je oblik društvenog odnosa koji je prevladavao u srednjem i dijelu novoga vijeka, ukinut 1848. godine, a feudalac je vlasnik zemljišta za kojega drugi rade. Da li su Hrvatske šume d.o.o. vlasnik zemljišta-šume i da li odgovaraju tome kriteriju? Za odgovor na ovo pitanje pozivamo se ponajprije na zakon, u ovome slučaju Zakon o šumama, koji u članku 2. (1) kaže: Šume i šumska zemljišta dobra su od interesa za Republiku Hrvatsku te imaju njezinu osobnu zaštitu, a u istom članku (3) Vlada Republike Hrvatske upravlja šumama i šumskim zemljištem u interesu Republike Hrvatske, prema u daljnjem tekstu navedenim načelima. Članak 3. (1) navodi: Šume i šumska zemljišta specifično su šumsko bogatstvo te s općekorisnim i gospodarskim funkcijama šuma uvjetuju poseban način planiranja, gospodarenja i korištenja na načelu održivog gospodarenja šumama. (2) Održivo gospodarenje šumama znači korištenje šuma i šumskog zemljišta **na način, i u mjeri, koja održava njihovu bioraznolikost, produktivnost, kapacitet za regeneraciju, vitalnost i potencijal da trenutačno i ubuduće ispune odgovarajuće ekološke, gospodarske i društvene funkcije na lokalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini te koja ne uzrokuje štetu drugim ekosustavima.** Po tome načelu potrajnosti, hrvatskim šumama

šumarska struka gospodari već više od 250 godina. Uz gospodarske funkcije šuma (proizvodnju drvnih sortimentata, proizvodnju šumskog reprodukcijesokog materijala i proizvodnju nedrvnih šumskih proizvoda), treba imati na umu da ona osigurava i njene općekorisne funkcije navedene u članku 4. (1) do (9). Dakle, u gospodarenju s tim najsloženijim ekosustavom nema mjesta amaterizmu i interesnim skupinama! Žalosno je i nelogično, ali istinito, da je politika koja treba strogo zagovarati Zakon, češće sklonija njima nego struci.

Imajući u vidu prethodno rečeno o šumi kao specifičnom šumskom bogatstvu, logično je da operativno njima može upravljati i gospodariti specifična pravna osoba koja posjeduje potrebnu infrastrukturu, opremu i posebice visoko stručne kadrove. Kada je riječ o visokostručnim kadrovima opetovano ističemo, kako se još u 19. stoljeću odlučilo da šumama trebaju upravljati i gospodariti fakultetski obrazovani stručnjaci, pa ističemo da je i šumarska fakultetska nastava u Hrvatskoj uspostavljena već 20. listopada 1898. godine. Stoga je logično da upravljanje i gospodarenje šumama Vlada Republike Hrvatske povjerava javnom šumoposjedniku Hrvatske šume d.o.o. čiji je osnivač. Članak 44. (1) propisuje: Javni šumoposjednik i Ustanova (kada se radi o zaštićenim šumama) **dužni su osigurati zaštitu šuma i šumskih zemljišta** u vlasništvu Republike Hrvatske od protupravnog prisvajanja, korištenja i drugih protupravnih radnji te provoditi šumski red. Iz svega je razvidno da je sve zakonom propisano i da su Hrvatske šume d. o.o. provoditelj Zakona o šumama, a nikako feudalac. No, kada raspravljamo o stanju u našoj Državi, počevši od društvenih odnosa, gospodarstva, pa sve do prevelikog uvoza „svega i svačega“, svima su „puna usta“ Pravne države, naravno samo kada to njima ide u prilog, a briga ih za opći interes.

Uredništvo